

Büyük Ferman Ey Benim Rüzgar Kanatlım Sultanım Efendim Saltanatlım

– EDİP GÜL · 31 Mart 2023



Büyük Ferman

Ey Benim Rüzgar Kanatlım
Sultanım Efendim Saltanatlım

.

-Bu şiiri 30 yıl saklayan Hamit ÜNAL kardeşime-

Ey benim rüzgar kanatlım
Sultanım efendim saltanatlım
Sen benim en şerefli gündönümüksün
Ben senin izinin bekçisi yolunu gözleyenim mirim
Emir ordularla sabahladı
Ben ölümü süslü bir taht gibi sırtlanarak yola çıktım
Ordugah yıkıktı saraylar viran
Sen yoktun
Biz altın palalar ve atlas döşeklerimizle
Sana geldik
Sen hangi ırmağın ötesinde
Ölümü tuttun bir sükut ırmağı olarak önümüze serdin
Efendim

Biz sana geldik
Demirden yüreklerimizi üst üste sınyarak
Karşına çıktık çarşına geldik
Sen neredeydin
Mirim
Salalar bir ezgi gibi ateş kefenleri şenlendirdi
Yanık sesli kuzguni
bozgun şarkısını
develerin ardından sürükleyerek sabahladı
Sen neredeydin
Sultanım
Atlılar gökyüzünü kuşatmış
Gözleri şimşek ağızları kilitli
Kale kapıları gibi kenetli
Öfkeden
Yıldırımlar savurarak geliyorlardı
Mirim
Sanki onlar
Denizlerden esen
İnce ve keskin
İlgıt yelleri değil
Yürüyen dağlardı
Konuşmaya başlasa
Sanırdın
Dalgalarla boğuşan
Yedi başlı canavarlardı
Mirim efendim
Sen neredeydin
O sabah
Şaha kalkmış tanyeri gibi
Pür silah Celali
Korkunç sesler çıkararak
Saldırıyordu
Mirim
O Yedi gözü şehla
saçları kıvrıcık
Zenci saçı gibi kıvrım kıvrım
Bir yılan gibi kıvrılarak
üstüme geldi

Gelme dedim gelme gelme
Üstüme varma dedim
Dedim daha var
Biraz daha
Beni bekle
Ben sultan hazinelerinin mühürdarı
Sen kimsin
Mirim
Ben sana sessiz ve nefessiz
Bir fırtına gibi sana saldırandım
Sen benim neyimsin
Ey benim rüzgar kanatlım
Sultanım efendim saltanatlım
Dur dedim dur ve beni bekle
Sultanım
O altın yüzlü gergedan
Yüzgörümlüğü vermek için beni bekler
Sen dedim dur ve beni bekle
Biraz daha dedim biraz daha
Gece terini dökmeden
Kömür gözlü cellat
Sevinç ipini
Büklüm büklüm bükmeden
Sen dedim dur ve beni bekle
Sultanım efendim
Hünkarım velinimetim mürüvvetmendim
Şehla gözlüm nevbülendimsin
Ayım güneşim pürneşemsin
Seni ben ateşim ve kinimden
Sevgili diye doğurdum
Ama sen daha doğar doğmaz
Güneşin aç yakasından
Tek ve تنها bir aydınlığı kollayarak
Atımın terkisine atladın
Tuttun beni boğdun
Ben seni aç bir zebra
Ve geyik rengi gülüşünle karşılamıştım
Sen tuttun
En güzel ve taze baharı bekleyenimi

Zehir diye yuttun
Ben onu bedene ve zor güne karşı
Karşı koysun diye ayırmıştım
Ben seni aç ben seni susuz
Ve güle karşı kollayarak
İzleydim
Mirim
O sümbül saçını yerlere sür
Oradan bize bir defalık olsun altın kadehlerden
Dostluk şarabını sun
Sen serapa ölüm serapa kaygı serapa şiddet
Besleyedin
Gül yanaklım
Gel biraz otur biraz dinlen
İstersen
Şimşekler gibi çak
Yıldırımlar gibi öfkelen
Gözünü gökdelenlere vur
Kaldır perdeyi
Bizi ölüm
Sessiz ve hevenksiz bir alev sansın

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 2.10.2022